

i Stand, og saa ydede Staten et Laan til Broen. Siden har der været Spørgsmaal om at saa Passagen fri paa den Maade, at Staten eftergav Gælden. Jeg kan heller ikke se rettere end, at Staten kunde eftergive den, og jeg vil haabe, at den nuværende Indenrigsminister lige som tidligere Indenrigsministre vil stille sig imødekommende til dette Forlangende. De have ikke afvist Forslag eller Andragender derom, men de have stødt paa Vanstueligheder hist og her, saa at Spørgsmaalet ikke er blevet løst. Det samme gælder med Hensyn til Frigivelsen af Passagen over Broen mellem Aalborg og Nørresundby. Man kan ikke sige andet, end at dette virkelig er Agrarforslag, da det ikke mindst er Landbrugere, der maa betale Bropengene baade og navnlig ved Sebbesund og mellem Aalborg og Nørresundby. Det er en forældet Indretning, man her opretholder med disse Bro- eller Bompeng, hvad man nu vil kalde dem. Nu blev det jo udtalt af den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), at denne Indstilling, hvad der jo ogsaa hentydes til i Andragendet, staar i Forbindelse med det Forslag, som er blevet indbragt fra ærede Medlemmer om ekstraordinære Bidrag af Statskassen til Kommunerne eller, som det fra Begyndelsen lød, om Statens Overtagelse af en Del af Vejudgifterne og Delinventomkostninger. Ved at gennemlæse Landstingets Betænkning saar man ikke stort Haab om, at et saadant Lovforslag kan gennemføres i en nær Fremtid, uagtet jeg godt lagde Mærke til, at den ærede Ordfører gik ud fra, at man ogsaa ad Aare skulde se at saa et saadant Lovforslag gennemført. Jeg har nogen Tvivl i saa Henseende. Jeg mener, at disse to Sager godt kunne henvises til Indenrigsministeren, fuldstændig affset fra det andet Spørgsmaal. Spørgsmaalet er jo her, om Ministeren paa Statens Vegne vil medvirke til, at Passagen over disse Broer kan blive fri ved Bidrag fra Statskassens Side, for Aalborgbroens Vedkommende ved, at Statskassen overtager Gælden, og for Sebbesundbroens Vedkommende ved, at den eftergiver den. Saa kommer ogsaa dette til, at jeg for Bontonsbroens Vedkommende ikke kan se andet, end at det er et billigt Forlangende, at Statskassen afholder Halvdelen af de Udgifter, som foranlediges ved Naturbegivenheder, og ligeledes mener jeg, at det er et billigt Forlangende, der er kommet frem med Hensyn til Fordelingen af de almindelige Vedligeholdelsesudgifter. Om det Forhold,

hvori Kommunerne skulle deltage i Udgifterne, er rigtigt eller ikke, skal jeg ikke udtale mig. Det maa være Genstand for Forhandling mellem de interesserede Parter. Jeg mener, det er rigtigt, at Nørresundby Kommune kommer til at deltage i Udgifterne, og jeg havde egentlig ventet, at det ærede Medlem fra Nørresundby (S. R. Larsen) havde taget Ordet i den Anledning og sagt os, om der fra Nørresundbys Side kunde være noget at indvende derimod. Jeg ved, at Amtskommunerne ere villige til at deltage med en Kvotabel, som de senere kunne blive enige om, i Broens fremtidige Vedligeholdelse. Jeg vil knytte min anbefaling til de foregaaende Taleres og bede den ærede Minister tage denne Sag under Overvejelse, idet jeg bestemte maa fremhæve, at det er en Sag af meget stor Betydning for vedkommende Egn.

Indenrigsministeren (Hørring):

Med Hensyn til Indstillingspunkt Nr. 2 angaaende Andragendet Nr. 22, skal jeg paa Justitsministerens Vegne erklære, at han ikke har noget imod, at dette Andragende henvises til hans Undersøgelse.

Indstilling Nr. 3 angaar et Andragende fra Slagens Byraad om et rentefrit og i 20 Aar afdragsfrit Laan af Statskassen paa 960,000 Kr. til Anlæg af en Fiskerihavn ved Slagen. Saaledes som dette Andragende foreligger her, gaar det ud paa, at Staten skal tilskyde et større Beløb, for at Kommunen derefter kan anlægge Havnen, og at Havnen i Fremtiden kan gaa over til at være en kommunal Havn. Dette vilde jeg ganske vist være meget betænkelig ved, fordi det Beløb, der udfordres til at bygge Havnen, er saa stort, at det ikke staar i noget Forhold til Kommunens Evne i det hele taget. Man andrager ganske vist om, at Laanet maa blive rentefrit og afdragsfrit i 20 Aar, og efter de 20 Aars Forløb gives der Udset til, at Kommunen vil kunne afdrage Laanet, vel at mærke, saafremt de Forhaabninger, man har med Hensyn til Havnen, gaa i Opfyldelse. Men i Virkeligheden vil Kommunen med de Midler, den nu raader over, ikke være i Stand til at bære Tilbagebetalingen af et Laan som dette. Derfor tror jeg ogsaa, at hvis man skal komme til at bygge en Havn ved Slagen, er der ingen Mening i at bygge den som kommunal Havn, men saa bør man tage Spørgsmaalet op om at bygge en Statshavn der, og herved ledes vi ganske simpelt ind paa det store Spørgsmaal om at bygge Fiskerihavne i Kattegat, Slageral og paa Syllands Vestkyst. Men naar jeg betragter